

วิจัยในชั้นเรียน

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สื่อวงจรสีในงานออกแบบ
วิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น
เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า
ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย
วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

ผู้วิจัย

นางสาวอลิษา สุวรรณกิจ
พนักงานราชการครู
ภาควิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย

ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๓

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สื่อวงจรรีเลย์ในงาน ออกแบบ วิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น เรื่อง การใช้รีเลย์ในงานออกแบบเสื้อผ้า ของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา เป็นรายงานวิจัยในชั้นเรียนที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญ เล็งเห็นถึงประโยชน์และ เจตคติที่ดีต่อการส่งงานที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและปลูกฝังความรับผิดชอบ

ผู้จัดทำขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์แวมไชเราะะ ราเหมม หัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยี แฟชั่นและเครื่องแต่งกายวิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ที่ให้ข้อมูลของนักศึกษาและข้อเสนอแนะที่เป็น ประโยชน์อย่างยิ่งต่อรายงานวิจัยในชั้นเรียน

ผู้จัดทำขอขอบคุณ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ ๑/๑ ภาควิชา เทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกายวิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีต่อการทำ รายงานวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้ และให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ยิ่ง

นางสาวอลิษา สุวรรณกิจ
ผู้วิจัย

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวอลิษา สุวรรณกิจ
ชื่อเรื่อง : การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สื่อวงจรสีในงานออกแบบ
วิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของ
นักศึกษา ระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชา เทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย
วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา
สาขาวิชา : ภาควิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย
ปีการศึกษา : ๑/๒๕๖๖

บทคัดย่อ

รายงานการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียนบทคัดย่อ
รายงานการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียน วิชา การออกแบบเสื้อผ้า
เบื้องต้น เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยี
แฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา มีความมุ่งหมาย ๒ ประการ ดังนี้ ๑) เพื่อ
เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น ก่อนและหลังการใช้เอกสาร
ประกอบการเรียน วิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า
ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษา
ยะลา ๒) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของเอกสารประกอบการเรียน วิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น
เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของนักศึกษาระดับชั้นปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและ
เครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาคครั้งนี้ คือ ระดับชั้นปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและ
เครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา จำนวน ๔ คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive
Sampling) ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย ๔ ชนิด ได้แก่ ๑) แผนการจัดการ
เรียนรู้รายวิชาการออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น ๒) เอกสารประกอบการเรียน วิชา การออกแบบเสื้อผ้า
เบื้องต้น เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น ๓) แบบทดสอบก่อนเรียนแบบอัตนัย
จำนวน ๒๐ ข้อ ๔) แบบทดสอบหลังเรียนแบบอัตนัย จำนวน ๒๐ ข้อ ๕) แบบประเมินระดับความพึง
พอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้เอกสารประกอบการเรียน วิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น เรื่อง การ
ใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย
(Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการวิเคราะห์คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์

สารบัญ

หน้า

กิตติกรรมประกาศ.....	ก
บทคัดย่อ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญ (ต่อ).....	ง
สารบัญตาราง.....	จ
สารบัญภาพ.....	ช
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
ขอบเขตการวิจัยของวิจัย	๑
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	๒
สมมติฐานในการทดลองใช้เอกสารประกอบการเรียน	๒
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๒
นิยามศัพท์	๒
บทที่ ๒ เอกสารที่เกี่ยวข้อง	๔
สาระการเรียนรู้เกี่ยวกับวิชา	๔
กระบวนการจัดการเรียนการสอน	๕
ความหมายของเอกสารประกอบการเรียนการสอน	๗
ส่วนประกอบของเอกสารประกอบการเรียนการสอน	๘
ความรู้เกี่ยวกับการใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า	๘
การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ	๘
ดัชนีประสิทธิผล	๑๐
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๑๒
กลุ่มเป้าหมาย	๑๒
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	๑๒
วิธีดำเนินการสร้างเอกสารประกอบการ	๑๓
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๑๕
การวิเคราะห์ข้อมูล	๑๖
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๑๖
บทที่ ๔ ผลการวิจัย	๑๘
สัญลักษณ์ที่ใช้การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๑๘
ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์	๑๘
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๑๙
บทที่ ๕ สรุปและอภิปรายผล	๒๓
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	๒๓
ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย	๒๓

สารบัญ(ต่อ)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	๒๔
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	๒๔
อภิปรายผล	๒๘
ข้อเสนอแนะ	๒๘
บรรณานุกรม	๒๙
ภาคผนวก	

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ ๑ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	๑๙
ตารางที่ ๒ การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้ออกสารประกอบการเรียน	๒๐
ตารางที่ ๓ ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้ออกสารประกอบการเรียน	๒๐
ตารางที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้ออกสารประกอบการเรียน	๒๑
ตารางที่ ๕ ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้ออกสาร	๒๑
ตารางที่ ๖ ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้ออกสารประกอบการเรียน	๒๒

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ ๑ แสดงระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้เอกสารประกอบการเรียน ด้านการจัดวางรูปแบบ	๒๕
ภาพที่ ๒ แสดงระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้เอกสารประกอบการเรียน ด้านการใช้รูปภาพประกอบ	๒๖
ภาพที่ ๓ แสดงระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้เอกสารประกอบการเรียน ด้านการใช้ตัวอักษร	๒๖
ภาพที่ ๔ แสดงระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้เอกสารประกอบการเรียน ด้านเนื้อหา	๒๗
ภาพที่ ๕ แสดงระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้เอกสารประกอบการเรียน รวมทุกด้าน	๒๗

บทที่ ๑

บทนำ

๑. ความเป็นมาและความสำคัญ

ปัจจัยพื้นฐานในการเรียนรายวิชาการออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้นคือ การศึกษาเกี่ยวกับการออกแบบเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ผู้เรียนต้องเรียนรู้ตั้งแต่เรื่องการใช้อุปกรณ์เพื่อใช้ในการงานออกแบบและเลือกใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมต่อหมั้นผิวภาวรูปแฟชั่นให้เกิดทักษะ หมั้นศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับความก้าวหน้าของงานออกแบบอยู่เสมอ

ความสำคัญของสีที่มีต่อวิถีชีวิตของเรา

สีเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อวิถีชีวิตของคนเราอย่างมาก นับแต่สมัยดึกดำบรรพ์จนถึงปัจจุบัน เราได้นำสีมาใช้ให้เกิดประโยชน์โดยใช้เป็นสัญลักษณ์ในการถ่ายทอดความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง สีจึงเป็นสิ่งที่ควรศึกษา ในงานศิลปะสีเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งและในวิถีชีวิตของเราสีเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อ ความรู้สึก อารมณ์ และจิตใจ ได้มากกว่าองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น

๑. ใช้ในการจำแนกสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้เห็นชัดเจน
๒. ใช้ในการจัดองค์ประกอบของสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความสวยงาม กลมกลืน เช่น การแต่งกาย การจัดตกแต่งบ้าน
๓. ใช้ในการจัดกลุ่ม พวก คณะ ด้วยการใส่สีต่าง ๆ เช่น คณะสี เครื่องแบบต่าง ๆ
๔. ใช้สีในการสื่อความหมายเป็นสัญลักษณ์ หรือใช้บอกเล่าเรื่องราว
๕. ใช้ในการสร้างสรรค์งานศิลปะเพื่อให้เกิดความสวยงาม สร้างบรรยากาศผสมจริงและน่าสนใจ
๖. เป็นองค์ประกอบในการมองเห็นสิ่งต่าง ๆ ของมนุษย์

อย่างไรก็ตามเพื่อช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เข้าใจในหลักเกณฑ์ข้อกำหนดดังกล่าวมากยิ่งขึ้น ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงได้จัดทำสื่อประกอบการสอนรายวิชาการออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ให้ตรงตามหลักสูตรสถานศึกษา เลือกใช้สื่อตัวอย่างของจริงและเนื้อหาที่มีความง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจและมีทักษะในการปฏิบัติการในการวาดโครงร่างหุ่น ตลอดจนสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันและการประกอบอาชีพ เพื่อความเจริญก้าวหน้าของตนเอง และประเทศชาติต่อไป

๒. ขอบเขตของการศึกษา

๒.๑ การศึกษาครั้งนี้ใช้สื่อประกอบการสอนรายวิชาการออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้าประกอบด้วย แบบทดสอบก่อนเรียน เนื้อหา ใบงาน และแบบทดสอบหลังเรียน

๒.๒ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา จำนวน ๑๙ คน

๓. ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ ดังนี้

๓.๑ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน รายวิชาการออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา โดยใช้สื่อของจริงประกอบการสอน

๓.๒ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้สื่อของจริงประกอบการสอน รายวิชาการออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

๔. สมมติฐานในการทดลองใช้เอกสารประกอบการเรียน

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบก่อนเรียน

๕. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๕.๑ ใช้สื่อประกอบการสอน รายวิชาการออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้าที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนอย่างมีคุณภาพ

๕.๒ ผู้เรียนเกิดประสบการณ์จากการปฏิบัติกิจกรรมในการเรียนรู้ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า

๕.๓ ผู้เรียนได้รับการพัฒนาศักยภาพทั้งด้านความสามารถในการศึกษาในการใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า การใช้ทักษะวิชาชีพด้านการออกแบบ การฝึกลงสีรูปแบบโครงร่างหุ่นและรูปแบบเสื้อผ้าแบบต่างๆ ให้มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น

๕.๔ ผู้เรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

๕.๕ ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้สื่อของจริงประกอบการสอน เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓

๖. นิยามศัพท์

สื่อประกอบการเรียน หมายถึง ตัวอย่างของจริงเกี่ยวกับการใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า และขั้นตอนในการลงสีตัวหุ่นและเสื้อผ้าในรูปแบบต่างๆ ที่ผู้สอนได้จัดทำและเรียบเรียงขึ้นเพื่อใช้ประกอบการสอนของผู้สอน หรือประกอบการเรียนของผู้เรียน ในรายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ ประกอบด้วย แบบทดสอบก่อนเรียน เนื้อหาตัวอย่างของจริงใบงานและแบบทดสอบหลังเรียน

ผู้เรียน หมายถึง นักศึกษา ระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จำนวน ๑๙๙ คน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการเรียนรู้รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ ที่เกิดจากการวัดผลและประเมินผล

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการเรียนรู้ ที่เกิดจากการวัดผลและประเมินผล ก่อนศึกษาสื่อประกอบการสอน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการเรียนรู้ ที่เกิดจากการวัดผลและประเมินผล หลังศึกษาสื่อประกอบการสอนรายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า

สี หมายถึง แสงที่มากกระทบวัตถุแล้วสะท้อนเข้าตาเราทำให้เกิดเป็นสีต่างๆ การที่เรามองเห็นวัตถุเป็นสีใด ๆ ได้ เพราะวัตถุนั้นดูดแสงสีอื่นสะท้อนแต่สีของมันเอง เช่น วัตถุสีแดง เมื่อมีแสงส่องกระทบก็จะดูดทุกสีที่สะท้อนแต่สีแดงทำให้เรามองเห็นเป็นสีแดง ซึ่งลักษณะกระทบต่อสายตาให้เห็นเป็นสีมีผลถึงจิตวิทยา คือมีอำนาจให้เกิดความเข้มของแสงที่อารมณ์และความรู้สึกได้จากการที่ได้เห็นสีจากสายตา สายตาส่งความรู้สึกไปยังสมอง ทำให้เกิดความรู้สึกต่าง ๆ ตามอิทธิพลของสี เช่น สดชื่น ร่าร้อน เยือกเย็น หรือตื่นเต้น มนุษย์เราเกี่ยวข้องกับสีต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลาเพราะทุกสิ่งที่อยู่รอบตัวนั้นล้วนแต่มีสีสันทกต่างกันอย่างมากมาย

การออกแบบเสื้อผ้า หมายถึง ผลงานที่ผู้ออกแบบคิดสร้างสรรค์โดยนำความรู้ ประสบการณ์ และจินตนาการสื่อออกมาในรูปแบบของแบบร่าง จากนั้นนำมาทำเป็นรูปธรรมเป็นผลงานที่มีลักษณะที่สื่อความเป็นตัวตนของผู้ออกแบบ ที่สำคัญคือช่วยให้ชัดเจนในการสื่อสารระหว่างผู้ออกแบบ และผู้ที่เกี่ยวข้องในการทำงานให้ออกมาเป็นผลสวยงามและประโยชน์ใช้สอย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการจัดทำผลการใช้เอกสารประกอบการเรียนรู้ รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

๑. สารະการเรียนรู้เกี่ยวกับ วิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า

๒. กระบวนการจัดการเรียนการสอน

๓. ความหมายของเอกสารประกอบการเรียนการสอน

๔. ส่วนประกอบของเอกสารประกอบการเรียนการสอน

๕. ความรู้เกี่ยวกับ การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า

๖. การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. สารະการเรียนรู้เกี่ยวกับ วิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓

๑.๑ จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

๑.๑.๑ เข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างหุ่นเพื่อแสดงแบบเสื้อ ส่วนประกอบของเสื้อผ้า และหลักการออกแบบเสื้อผ้า

๑.๑.๒ เข้าใจการเลือก และใช้วัสดุอุปกรณ์ในการออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น

๑.๑.๓ สามารถวาดโครงสร้างหุ่นเพื่อแสดงแบบเสื้อในอิริยาบถต่าง ๆ ส่วนประกอบของเสื้อผ้าและการระบายสีอย่างง่าย

๑.๑.๔ สามารถออกแบบเสื้อผ้าแบบต่างๆได้

๑.๑.๕ มีกิจนิสัยที่ดีในการปฏิบัติงาน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงความปลอดภัยและรักษาสิ่งแวดล้อม ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด คุ่มค่า และมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ

๑.๒ สมรรถนะรายวิชา

๑.๒.๑ แสดงความรู้เกี่ยวกับการวาดโครงสร้างหุ่นเพื่อแสดงแบบเสื้อ ส่วนประกอบของเสื้อผ้าและหลักการออกแบบเสื้อผ้า

๑.๒.๒ เลือกและใช้วัสดุอุปกรณ์ในการออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้นตามหลักการและวิธีการ

๑.๒.๓ วาดโครงสร้างหุ่นเพื่อแสดงแบบเสื้อ ส่วนประกอบของเสื้อผ้าและการระบายสี อย่างง่ายตามหลักการและวิธีการ

๑.๒.๔ ออกแบบเสื้อผ้าแบบต่าง ๆ ตามหลักการ

๑.๓ คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับโครงร่างหุ่นเพื่อแสดงแบบเสื้อ วัสดุอุปกรณ์ในการ ออกแบบเสื้อผ้าการวาดโครงร่างหุ่นเพื่อแสดงแบบเสื้อในอิริยาบถต่าง ๆ ส่วนประกอบของเสื้อผ้า การวาด การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า การระบายสีอย่างง่าย หลักการออกแบบเสื้อผ้า และการ ออกแบบเสื้อผ้าแบบต่าง ๆ

๒. กระบวนการจัดการเรียนการสอน

๒.๑ รูปแบบการจัดการเรียนรู้

๒.๑.๑ การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง

เป็นการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือทำงานจริงๆ มีขั้นตอนอย่างน้อย ๔ ขั้นตอน คือ

- ๑) ขั้นศึกษาและวิเคราะห์
- ๒) ขั้นวางแผน
- ๓) ขั้นปฏิบัติ
- ๔) ขั้นสรุปผล
 - (๑) ผู้สอนให้คำแนะนำ
 - (๒) ผู้เรียนฝึกปฏิบัติ
 - (๓) ผู้เรียนฝึกฝน
 - (๔) ขั้นประเมิน / ปรับปรุง

๒.๑.๒ การเรียนรู้จากการศึกษาค้นคว้า

เป็นการเรียนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าในเรื่องที่สนใจจากแหล่งความรู้ ต่างๆ จนสามารถสนองแรงจูงใจ ใฝ่รู้อย่างเต็มที่ ทั้งนี้ผู้สอนควรให้ผู้เรียนเรียบเรียงกระบวนการแสวง ความรู้ เสนอต่อผู้สอน และหรือกลุ่มผู้เรียน

๒.๑.๓ การเรียนรู้จากประสบการณ์

เป็นการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย ๕ ขั้นตอน ดังนี้

- ๑) ครูผู้สอนสร้างกิจกรรม โดยที่กิจกรรมนั้นอาจเชื่อมโยงกับสถานการณ์ของผู้เรียน หรือเป็นกิจกรรมใหม่ หรือเป็นประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน
- ๒) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมจากข้อ ๑) โดยการอภิปรายการศึกษากรณีตัวอย่าง หรือการปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆ
- ๓) ผู้เรียนวิเคราะห์ผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติกิจกรรม ว่าเกิดขึ้นจากสาเหตุอะไร
- ๔) สรุปผลที่ได้จากข้อ ๓) เพื่อนำไปสู่หลักการ/ แนวของสิ่งที่ได้เรียนรู้
- ๕) นำหลักการ/ แนวคิดจากข้อ ๔) ไปใช้กิจกรรมใหม่ หรือกิจกรรมอื่นๆ หรือ สถานการณ์ใหม่ต่อไป

ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างสมบูรณ์ ผู้สอนควรดำเนินการจัดการ เรียนรู้ให้ครบทั้ง ๕ ขั้นตอน

๒.๑.๔ การเรียนรู้จากการทำงานกลุ่ม

เป็นการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้มีการเลือกใช้ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการ แก้ปัญหา กระบวนการสร้างค่านิยม กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด กระบวนการทำงานร่วมกับ ผู้อื่น ฯลฯ ในการจัดการเรียนรู้ให้ประสบผลสำเร็จ

๒.๒ การวัดผลประเมินผล

๒.๒.๑ แนวทางการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ จะบรรลุตามเป้าหมายของการเรียนรู้ที่วางไว้ได้ ควรมีแนวทางดังต่อไปนี้

- ๑) ต้องวัดและประเมินผลทั้งความรู้ ความคิด ความสามารถ ทักษะและกระบวนการ เจตคติ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม รวมทั้งโอกาสในการเรียนรู้ของผู้เรียน
- ๒) วิธีการวัดและประเมินผล ต้องสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้
- ๓) ต้องเก็บข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินผลตามความเป็นจริง และต้องประเมินผลภายใต้ข้อมูลที่มีอยู่
- ๔) ผลการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียนต้องนำไปสู่การแปลผล และข้อสรุปที่สมเหตุสมผล
- ๕) การวัดและประเมินผลต้องมีความเที่ยงตรงและเป็นธรรม ทั้งในด้านของวิธีการวัด โอกาสของการประเมิน

๒.๒.๒ วัตถุประสงค์ของการวัดและประเมิน

- ๑) เพื่อวินิจฉัยความรู้ความสามารถ ทักษะและกระบวนการ เจตคติ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนให้พัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะได้เต็มตามศักยภาพ
- ๒) เพื่อใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับให้แก่ตัวผู้เรียนเองว่า บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้เพียงใด
- ๓) เพื่อใช้ข้อมูลในการสรุปผลการเรียนรู้ และเปรียบเทียบถึงระดับพัฒนาการของการเรียนรู้

๒.๒.๓ ลักษณะสำคัญของการวัดผลและประเมินผลจากสภาพจริง

- ๑) การวัดและประเมินผลจากสภาพจริง มีลักษณะที่สำคัญ คือ ใช้วิธีการประเมินกระบวนการคิดที่ซับซ้อน ความสามารถในการปฏิบัติงาน ศักยภาพของผู้เรียนในด้านของผู้ผลิตและกระบวนการที่ได้ผลมากกว่าที่จะประเมินว่า ผู้เรียนสามารถจดจำความรู้อะไรได้บ้าง
- ๒) เป็นการประเมินความสามารถของผู้เรียน เพื่อวินิจฉัยผู้เรียนในส่วนที่ควรส่งเสริมและส่วนที่ควรแก้ไขปรับปรุง เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ ตามความสามารถ ความสนใจและความต้องการของแต่ละบุคคล
- ๓) เป็นการประเมินที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม ประเมินผลงานของทั้งตนเองและเพื่อนร่วมห้อง เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง เชื่อมมั่นในตนเองสามารถพัฒนาตนเองได้
- ๔) ข้อมูลที่ได้จากการประเมิน จะสะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการเรียนการสอน และการวางแผนการเรียนรู้ว่า สามารถตอบสนองความสามารถ ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียนแต่ละบุคคลหรือไม่

๒.๒.๔ วิธีการและแหล่งข้อมูลที่ใช้

เพื่อให้การวัดและประเมินผลได้สะท้อนความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน ผลการประเมินอาจจะได้มาจากแหล่งข้อมูล และวิธีการต่างๆ ดังต่อไปนี้

- ๑) สังเกตการแสดงออกเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม
- ๒) ชิ้นงาน ผลงาน รายงาน และกระบวนการ
- ๓) การสัมภาษณ์
- ๔) บันทึกของผู้เรียน
- ๕) การประชุมปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างผู้เรียนและครู
- ๖) การวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติ (Practical Assessment)
- ๗) การวัดและประเมินผลด้านความสามารถ (Performance Assessment)
- ๘) แฟ้มผลงาน (Portfolio)
 - ๙) การประเมินตนเอง
 - ๑๐) การประเมินโดยกลุ่มเพื่อน
 - ๑๑) การประเมินกลุ่ม
 - ๑๒) การประเมินโดยแบบทดสอบทั้งแบบอัตนัยและปรนัย

๓. ความหมายของเอกสารประกอบการเรียนการสอน

มีผู้ให้ความหมายของเอกสารประกอบการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

๓.๑ ศักรินทร์ สุวรรณไพโรจน์, ทองพูล บุญอึ้ง และวิเชียร ไวยสุภี (๒๕๓๙ : ๒๕) ได้ให้ความหมายของเอกสารประกอบการเรียน หมายถึง เอกสารที่บอกเทคนิคการแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนเฉพาะเรื่อง หรือเฉพาะจุดประสงค์ของรายวิชา เพื่อให้ครูหรือนักศึกษาไว้ใช้ประกอบการสอนในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตามหลักสูตรที่ใช้ในสถานศึกษา ซึ่งจะต้องมีหัวข้อและเนื้อหาครอบคลุมและครบถ้วนตามรายละเอียดของวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๑ รายวิชา

๓.๒ เจิมศักดิ์ หัวเพชร (๒๕๓๘ : ๕๖) ได้ให้ความหมายของเอกสารประกอบการเรียน หมายถึง เอกสารหรืออุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการสอนวิชาใดวิชาหนึ่งตามหลักสูตรที่ใช้ในสถานศึกษา มีหัวข้อและเนื้อหาครอบคลุมและครบถ้วนตามรายละเอียดของวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๑ รายวิชา ได้แก่ เอกสารประกอบการสอน โครงการสอน คู่มือครู คู่มือการสอน เอกสารประกอบการเรียนการสอน ชุดอุปกรณ์ประกอบการสอน คู่มือประกอบการสอน เอกสารประกอบการสอน

๓.๓ ประดับ จันทร์สุขศรี (๒๕๓๗ : ๘) ได้ให้ความหมายของเอกสารประกอบการเรียนการสอน หมายถึง เอกสารหรืออุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาใด วิชาหนึ่ง ตามหลักสูตร มีลักษณะเป็นเอกสารหรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องในวิชาที่สอน

๓.๔ สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (๒๕๕๐ : ๔๑-๔๖) ได้ให้ความหมายของเอกสารประกอบการเรียนการสอน หมายถึง เอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการสอนของครูหรือประกอบการเรียนของนักศึกษาในวิชาใด วิชาหนึ่ง ควรมีหัวเรื่อง จุดประสงค์ เนื้อหาสาระ และกิจกรรม เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนด

จากคำกล่าวข้างต้น เอกสารประกอบการเรียน หมายถึง เอกสารที่ผู้สอนเรียบเรียงเนื้อหาและจัดทำขึ้น โดยมีเนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องตามหลักสูตร จุดประสงค์รายวิชา เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน ซึ่งมีการนำเทคนิควิธีต่างๆ มาใช้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนดและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี

๔. ส่วนประกอบของเอกสารประกอบการเรียนการสอน

เอกสารประกอบการเรียนการสอน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นมีส่วนประกอบ ดังนี้

๔.๑ ส่วนนำ มีส่วนประกอบ ดังนี้

๔.๑.๑ ปกนอก

๔.๑.๒ คำนำ

๔.๑.๓ สารบัญ

๔.๑.๔ คำชี้แจง

๔.๑.๕ จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๒ ส่วนเนื้อหา มีส่วนประกอบ ดังนี้

๔.๒.๑ แบบทดสอบก่อนเรียน

๔.๒.๒ เนื้อเรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า

๔.๒.๓ ใบงาน

๔.๒.๔ แบบทดสอบหลังเรียน

๔.๓ ส่วนอ้างอิง มีส่วนประกอบ ดังนี้

๔.๓.๑ แหล่งค้นคว้า

๔.๓.๒ ภาคผนวก

๑) เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน (การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า)

๒) เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน (การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า)

๕. ความรู้เกี่ยวกับการใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า

๕.๑ จุดประสงค์การเรียนรู้

๕.๑.๑ สามารถอธิบายเกี่ยวกับชนิด และลักษณะของการใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า

๕.๑.๒ สามารถอธิบายในการลงสีหุ่นและเสื้อผ้าได้

๕.๑.๓ สามารถอธิบายถึงความหมายของสีได้

๕.๑.๔ สามารถอธิบายเกี่ยวกับการออกแบบเสื้อผ้าได้

๕.๑.๕ มีทักษะในออกแบบเสื้อและมีหลักการในการลงสี

๖. การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ หมายถึง การนำสื่อหรือเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปทดลอง (Try - out) กล่าวคือ นำไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขจนเสร็จสมบูรณ์ จึงนำไปทดลองจริง (Trial Run) เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. ๒๕๔๑ : ๑๓๔-๑๔๓)

เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของสื่อหรือเครื่องมือ จะนิยมตั้งเป็นตัวเลข ๓ ลักษณะ คือ ๘๐/๘๐, ๘๕/๘๕ และ ๙๐/๙๐ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของรายวิชาและเนื้อหาที่นำมาสร้างสื่อเหล่านั้น หากเป็นรายวิชาที่ค่อนข้างยากอาจตั้งเกณฑ์ ๘๐/๘๐ หรือ ๘๕/๘๕ สำหรับวิชาที่มีเนื้อหาง่ายอาจตั้งเกณฑ์ ๙๐/๙๐ นอกจากนี้อาจตั้งเกณฑ์ความคลาดเคลื่อนไว้ร้อยละ ๒.๕ คือ หากตั้งเกณฑ์ไว้ที่ ๙๐/๙๐ เมื่อคำนวณแล้วค่าที่ถือว่าใช้ได้คือ ๘๗.๕/๘๗.๕ หรือ ๘๗.๕/๙๐

๖.๑ ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพ

๖.๑.๑ แบบเดี่ยว คือ ทดลองกับผู้เรียน จำนวน ๔ คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลาง และเก่ง คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วทำการปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยปกติคะแนนที่ได้จากการทดลองจะมีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาก แต่ไม่ต้องวิตกเพราะเมื่อปรับปรุงแล้วจะสูงขึ้น

๖.๑.๒ แบบกลุ่ม คือ ทดลองกับผู้เรียน จำนวน ๖ - ๑๐ คน โดยคณะผู้เรียนที่เก่ง กับอ่อน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วทำการปรับปรุงให้ดีขึ้น

๖.๑.๓ ภาคสนาม คือ ทดลองกับผู้เรียน จำนวน ๑๙ คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วทำการปรับปรุง ผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่กำหนด หากต่ำกว่าเกณฑ์ ไม่เกิน ๒.๕ ให้ยอมรับ หากแตกต่างจากเกณฑ์มากผู้สอนควรกำหนดเกณฑ์ใหม่ โดยยึดสภาพความเป็นจริงเป็นเกณฑ์ เช่น สมมติว่า เมื่อทดลองหาประสิทธิภาพของสื่อแล้วได้ ๘๓.๕/๘๕.๕ แสดงว่าสื่อนั้นมีประสิทธิภาพ ซึ่งค่าใกล้เคียงกับเกณฑ์ ๘๕/๘๕ แต่หากตั้งเกณฑ์ไว้ ๗๕/๗๕ เมื่อผลการทดลองเป็น ๘๓.๕/๘๕ อาจเลื่อนเกณฑ์สูงขึ้นเป็น ๘๕/๘๕

๖.๒ ความจำเป็นต้องการหาประสิทธิภาพสื่อ

อิทธิพร ศรียมก (๒๕๒๕ : ๒๕๖ - ๒๕๖) ได้กล่าวถึงความจำเป็นในการหาประสิทธิภาพสื่อไว้ ดังนี้

- ๑) เพื่อความมั่นใจว่าสื่อที่ได้สร้างขึ้นมีคุณภาพและมีคุณค่า
- ๒) เพื่อความแน่ใจว่าสื่อนั้นสามารถทำให้การเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างแท้จริง
- ๓) ถ้าผลิตสื่อออกมาจำนวนมากๆ การทดสอบหาประสิทธิภาพจะเป็นหลักประกันว่า เมื่อผลิตออกมาแล้วใช้ได้ มิฉะนั้นจะเสียเงิน เสียแรง เสียเวลาเปล่า การยอมรับประสิทธิภาพสื่อมี ๓ ระดับ คือ

(๑) สูงกว่าเกณฑ์

(๒) เท่าเกณฑ์

(๓) ต่ำกว่าเกณฑ์ แต่ยอมรับได้ว่ามีประสิทธิภาพ

๖.๓ เกณฑ์ประสิทธิภาพ

เกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

สูตรการคำนวณหาประสิทธิภาพ

E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ เป็นการประเมินผลพฤติกรรมต่อเนื่องของผู้เรียนโดยดูจากคะแนนแบบฝึกหัดที่บรรจุไว้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ทั้งหมด นำมาหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตร (ศุภวรรณ์ เล็กวิไล, ๒๕๔๕ : ๑๖)

$$\text{สูตร} \quad E_1 = \frac{\text{คะแนนเฉลี่ย}}{\text{คะแนนเต็ม}} \times 100$$

$$\text{คะแนนเฉลี่ย} = \frac{\text{คะแนนรวมของกิจกรรมทั้งหมดระหว่างเรียน}}{\text{จำนวนผู้เรียนที่ใช้ทดลอง}}$$

E_2 คือ การประเมินผลครั้งสุดท้าย โดยการนำคะแนนจากข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน มาหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตร (ศุภวรรณ์ เล็กวิไล, ๒๕๔๕ : ๑๖)

$$\text{สูตร} \quad E_2 = \frac{\text{คะแนนเฉลี่ย}}{\text{คะแนนเต็ม}} \times 100$$

$$\text{คะแนนเฉลี่ย} = \frac{\text{คะแนนรวมของคะแนนทั้งหมดหลังเรียน}}{\text{จำนวนผู้เรียนที่ใช้ทดลอง}}$$

๗. ดัชนีประสิทธิผล

ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน โดยการเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้น จากคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน และคะแนนเต็มหรือคะแนนสูงสุด กับคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน เมื่อมีการประเมินสื่อการสอนที่ผลิตขึ้นมา มักจะดูถึงประสิทธิผลทางการสอน และการวัดผลประเมินผลทางสื่อตามปกติแล้วจะเป็นจะเป็นการประเมินความแตกต่างของค่าคะแนนใน ๒ ลักษณะ คือ ความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียน และคะแนนการทดสอบหลังเรียน หรือเป็นการทดสอบเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในทางปฏิบัติส่วนมากมักจะเน้นที่ผลความแตกต่างที่แท้จริงมากกว่าผลของความแตกต่างทางสถิติ แต่ในบางกรณีการเปรียบเทียบเพียง ๒ ลักษณะ ก็อาจไม่เป็นการเพียงพอ เช่น ในกรณีของการทดลองใช้สื่อในการเรียนการสอน ครั้งหนึ่งปรากฏว่า กลุ่มที่ ๑ การทดสอบก่อนเรียน ได้คะแนน ๑๘% การทดสอบหลังเรียนได้ ๖๗% และกลุ่มที่ ๒ การทดสอบก่อนเรียนได้คะแนนจากการทดสอบทั้งสองกรณีมีพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) แตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลถึงคะแนนการทดสอบหลังเรียนที่เพิ่มขึ้นได้สูงสุดของแต่ละกรณีได้เสนอ “ดัชนีประสิทธิผล” ซึ่งคำนวณได้จากการหาความแตกต่างของการทดสอบก่อนการทดลองและการทดสอบหลังการทดลองด้วยคะแนนสูงสุดที่สามารถทำได้อย่างถูกต้องแน่นอน ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของคะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) และคะแนนที่ทำได้สูงสุด ดัชนีประสิทธิผลจะเป็นตัวชี้ถึงขอบเขตและประสิทธิภาพสูงสุดสื่อเว็บ (เผชิญ กิจระการ. ๒๕๕๗ : ๑ – ๓; อ้างถึงมาจาก Goodman. ๒๕๕๕ : ๓๐ – ๓๔) ให้ความสนใจค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนน ที่เรียนจากร้อยละของกลุ่มทดลองแล้วจึงหาร้อยละของกลุ่มควบคุมผลที่ได้จะแสดงถึงร้อยละที่เพิ่มขึ้น (หรือลดลง) เปรียบเทียบกับคะแนนของกลุ่มควบคุมดัชนีประสิทธิผล มีรูปแบบในการหาค่า ดังนี้

$$E.I. = \frac{P_2 - P_1}{100 - P_2}$$

เมื่อ	$E.I.$	หมายถึง ดัชนีประสิทธิผล
	P_1	หมายถึง ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน
	P_2	หมายถึง ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน
	100	หมายถึง คะแนนสูงสุดที่นักศึกษาทำได้

จำนวนเศษของ $E.I.$ จะเป็นเศษที่ได้จากการวัดระหว่างการทดสอบก่อนเรียน (P_1) และการทดสอบหลังเรียน (P_2) ซึ่งคะแนนทั้ง ๒ ชนิด (ประเภท) นี้จะแสดงถึงค่าร้อยละของคะแนนรวมสูงสุดที่ทำได้ (๑๐๐%) ตัวหารดัชนี คือ ความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียน (P_2) และคะแนนสูงสุด ที่นักศึกษาจะสามารถทำได้ ต่อมาเว็บได้ปรับปรุงรูปแบบของการแสดงดัชนีประสิทธิผลใหม่ โดยการคูณด้วย ๑๐๐ เพื่อให้ค่าที่ออกมาเป็นร้อยละ ซึ่งช่วยให้ดูหรือตีค่าได้สะดวกขึ้น

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาเอกสารประกอบการเรียน วิชาการออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษา ยะลา โดยดำเนินการศึกษาตามประเด็นต่างๆ ดังนี้

๑. กลุ่มเป้าหมาย
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
๓. วิธีดำเนินการสร้างเอกสารประกอบการเรียน
๔. การเก็บรวบรวมข้อมูล
๕. การวิเคราะห์ข้อมูล
๖. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับชั้นปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน ๑ ห้องเรียน มีผู้เรียนจำนวน ๔ คน

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ประกอบด้วย

๒.๑ แผนการเรียนรู้อาชีวศึกษา วิชาการออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

๒.๒ เอกสารประกอบการเรียน วิชาการออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

๒.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

๒.๓.๑ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ วิชาการออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า โดยจำแนกเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน จำนวน ๒๐ ข้อ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน จำนวน ๒๐ ข้อ แต่ละข้อมีจำนวน ๔ ตัวเลือก โดยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นชุดเดียวกันแต่สลับตัวเลือกตอบ ใช้เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน

๒.๓.๒ แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน ที่มีต่อการใช้ออกสารประกอบการเรียน วิชาการออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ๕ ระดับ

๓. วิธีดำเนินการสร้างเอกสารประกอบการเรียน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีขั้นตอนดังนี้

๓.๑ แผนการจัดการเรียนรู้

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ วิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ผู้ศึกษาดำเนินการโดยมีขั้นตอนดังนี้

๓.๑.๑ ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

๓.๑.๒ วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา มาตรฐานรายวิชา คำอธิบายรายวิชา และเนื้อหาสาระการเรียนรู้ เพื่อกำหนดขอบข่ายของเนื้อหาที่จะใช้สอนและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

๓.๑.๓ ดำเนินการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับหลักการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชา ซึ่งมีองค์ประกอบ ดังนี้

๑) แผนการจัดการเรียนรู้

๒) จุดประสงค์การเรียนรู้ มาตรฐานรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา

๓) หน่วยการสอน

๔) ตารางวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้

๕) หัวข้อเรื่องและงาน สาระการเรียนรู้ สมรรถนะที่พึงประสงค์ และเนื้อหาสาระรายวิชา เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ความรู้กับผู้เรียน

๓.๑.๔ ชั้นเตรียมการและดำเนินการ

ผู้ศึกษาได้กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการสอนให้สอดคล้องกับหัวข้อเรื่องและงาน สาระการเรียนรู้ สมรรถนะที่พึงประสงค์ และเนื้อหาสาระรายวิชา โดยมีองค์ประกอบต่างๆ ดังนี้

๑) ขั้นนำ คือ ชั้นเตรียมความพร้อมของผู้เรียน โดยผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมและวิธีการเรียน

๒) ขั้นสอน คือ ชั้นที่ผู้สอนกำหนดขั้นตอนการให้ความรู้ ความเข้าใจ และขั้นการปฏิบัติของผู้เรียน โดยใช้เอกสารประกอบการเรียน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของนักศึกษาระดับชั้นปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย

๓) ชั้นมอบหมายงาน คือ ชั้นที่ผู้สอนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างเรียนของผู้เรียน โดยใช้ใบงาน หรือแบบฝึกหัด หรือกิจกรรมต่างๆ

๔) ขั้นการประเมิน คือ ชั้นที่ผู้สอนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนจากผู้เรียน และเพื่อประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์

๓.๑.๔ ชั้นวิเคราะห์ สรุปและอภิปราย

ผู้ศึกษาทำการวิเคราะห์ สรุปและอภิปราย องค์ประกอบและสิ่งที่ต้องใช้ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

๑) สื่อประกอบการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้ เป็นส่วนที่ระบุว่าในแต่ละกิจกรรมมีสื่อหรืออุปกรณ์อะไรบ้าง

๒) การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ เป็นส่วนที่ระบุให้ผู้เรียนได้ประเมินความรู้ ความสามารถของตนเองหลังเรียน

๓.๒ เอกสารประกอบการเรียน

การจัดทำเอกสารประกอบการเรียน วิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชา เทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย ประเภทวิชาคหกรรม ที่ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาค้นคว้า โดยดำเนินงานตามขั้นตอน ดังนี้

๓.๒.๑ ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชา คหกรรม สาขาวิชา เทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย ระดับชั้น ปวส.๑ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย เนื้อหาสาระ คำอธิบายรายวิชา สมรรถนะรายวิชา และจุดประสงค์รายวิชา

๓.๒.๒ ศึกษาเอกสารประกอบการเรียน เอกสาร ตำรา หนังสือเรียน แบบเรียนจาก หลากๆ ผู้เขียน หลากๆ สำนักพิมพ์ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องหรือสอดคล้องกับรายวิชา เพื่อนำข้อมูล มาประกอบการจัดทำเอกสารประกอบการเรียน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เรื่อง การใช้สี ในงานออกแบบเสื้อผ้า

๓.๒.๓ ดำเนินการเรียบเรียงเนื้อหาตามคำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์รายวิชา มาตรฐานรายวิชา สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กิจกรรมเสริมการเรียนรู้ แบบประเมินผลการเรียนรู้ ใบงานหรือแบบฝึกหัด และแบบประเมินตนเอง

๓.๒.๔ นำเอกสารประกอบการเรียน ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๓ ท่าน ทำการ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเนื้อหา โดยทำการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาจุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกับข้อสอบรายข้อ

๓.๒.๕ นำผลที่ได้จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญไปทำการวิเคราะห์ค่าดัชนีความ สอดคล้องของเนื้อหา โดยค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ ๐.๕ ขึ้นไป หากมีค่าต่ำ กว่า ๐.๕ ต้องนำไปปรับปรุง

๓.๒.๖ ปรับปรุงแก้ไขเอกสารประกอบการเรียนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ หรือ ตามค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา แล้วนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างประชากร

๓.๓ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบชนิด ๔ ตัวเลือก ประกอบด้วย แบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน ๒๐ ข้อ มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

๓.๓.๑ ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชา เทคโนโลยีแฟชั่น และเครื่องแต่งกาย ประเภทวิชาคหกรรม และวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจาก เอกสารและตำราเกี่ยวกับเทคนิคการสร้างและวิเคราะห์ข้อสอบ

๓.๓.๒ สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา การออกแบบเสื้อผ้า เบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า โดยใช้แบบทดสอบแบบ ปรนัย จำนวน ๒๐ ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหา และสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วนำไปให้ ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้รายหน่วยกับ ข้อสอบรายข้อในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ซึ่งแต่ละข้อต้องมีค่า มากกว่า ๐.๕ แล้วนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข โดยคัดไว้ จำนวน ๑๓ ข้อ

๓.๓.๓ นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา วิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ทำการปรับปรุงแก้ไขแล้วทดสอบ กับผู้เรียนที่ผ่านการเรียนในแต่ละหน่วยมาก่อนแล้ว และนำมาหาคุณภาพของแบบทดสอบ

๓.๓.๔ ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบ และตัดไว้ จำนวน ๒๐ ข้อ แล้วนำไปใช้จริงกับ
กลุ่มเป้าหมาย

๓.๔ แบบสอบถามของผู้เรียน

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้เอกสารประกอบการเรียน
วิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน ๒ ตอน คือ

๑) ตอนที่ ๑ ข้อคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้เอกสาร
ประกอบการเรียน วิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีใน
งานออกแบบเสื้อผ้า ประกอบด้วย ๔ ด้าน คือ ด้านการจัดวางรูปแบบ ด้านการใช้รูปภาพประกอบ
ด้านการใช้ตัวอักษร และด้านเนื้อหา จำนวน ๑๓ รายการ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating
Scale) ๕ ระดับ โดยแต่ละระดับมีความหมายดังนี้

คะแนน ๕ หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด

คะแนน ๔ หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมาก

คะแนน ๓ หมายถึง มีความพึงพอใจระดับปานกลาง

คะแนน ๒ หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อย

คะแนน ๑ หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

๒) ตอนที่ ๒ ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับเอกสารประกอบการเรียน
วิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓

๔. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษานำเอกสารประกอบการเรียน วิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐
- ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ใ้กับผู้เรียน โดยทำการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ก่อนเรียน (Pre - test) และหลังเรียน (Post - test) ซึ่งมีขั้นตอนดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
เพื่อนำมาวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

๔.๑ ก่อนดำเนินการผู้วิจัยแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และจุดมุ่งหมายของการวัดผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ผู้เรียนทราบ

๔.๒ นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre - test) ทำการทดสอบ
กับผู้เรียน ระดับชั้นปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษา
ยะลาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย แล้วทำการตรวจและบันทึกผลคะแนนที่ได้จากการทดสอบ

๔.๓ ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ วิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัส
วิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า โดยใช้เอกสารประกอบการเรียน วิชา
การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ที่ผู้
ศึกษาสร้างขึ้น ประกอบการจัดการเรียนการสอน

๔.๔ ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติโดยใช้ใบงาน แล้วทำการตรวจและบันทึกผลคะแนนที่ได้จาก
การฝึกปฏิบัติ

๔.๕ นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Post – test) ทำการทดสอบกับ ผู้เรียน ระดับชั้นปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษาเยลาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย แล้วทำการตรวจและบันทึกผลคะแนนที่ได้จากการทดสอบ

๔.๖ ทำการประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้เอกสารประกอบการเรียน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ – ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า จากผู้เรียนกลุ่มเป้าหมาย

๕. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษานำข้อมูลการศึกษาค้นคว้าที่ได้จากขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ไปทำการวิเคราะห์ ดังนี้

๕.๑ นำคะแนนที่ได้จากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre – test) และหลังเรียน (Post – test) ไปวิเคราะห์ ผลทางสถิติเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนระหว่างก่อนและหลังการใช้เอกสารประกอบการเรียนของผู้เรียน โดยใช้สูตร t – test for Dependent Samples ที่ระดับนัยสำคัญ .๐๕

๕.๒ นำผลที่ได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนหลังการใช้เอกสารประกอบการเรียน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ – ๐๐๐๓ การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบหาระดับความพึงพอใจ โดยนำค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่ได้จากแบบสอบถามเทียบกับเกณฑ์การวิเคราะห์ผลการประเมินของ ประคอง กรรณสูตร (๒๕๓๘ : ๗๗) ดังนี้

๕.๒.๑ ค่าเฉลี่ยระหว่าง ๔.๕๐ – ๕.๐๐ หมายความว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้ออกสารประกอบการเรียนในระดับมากที่สุด

๕.๒.๒ ค่าเฉลี่ยระหว่าง ๓.๕๐ – ๔.๔๙ หมายความว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้ออกสารประกอบการเรียนในระดับมาก

๕.๒.๓ ค่าเฉลี่ยระหว่าง ๒.๕๐ – ๓.๔๙ หมายความว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้ออกสารประกอบการเรียนในระดับปานกลาง

๕.๒.๔ ค่าเฉลี่ยระหว่าง ๑.๕๐ – ๒.๔๙ หมายความว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้ออกสารประกอบการเรียนในระดับน้อย

๕.๒.๕ ค่าเฉลี่ยระหว่าง ๑.๐๐ – ๑.๔๙ หมายความว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้ออกสารประกอบการเรียนในระดับน้อยที่สุด

๖. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีการใช้สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

๖.๑ สถิติพื้นฐาน

๖.๑.๑ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) คำนวณจากสูตร (ลิ้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. ๒๕๓๘ : ๗๙)

$$\text{สูตร} \quad \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

๖.๑.๒ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) คำนวณจากสูตร (ลิ้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. ๒๕๓๘ : ๗๙)

$$\text{สูตร} \quad S = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง
 $N-1$ แทน จำนวนนักศึกษาตัวแปรอิสระ

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากผลการศึกษาค้นคว้าในการใช้เอกสารประกอบการเรียน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ดังนี้

๑. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๒. ลำดับชั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๓. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. สัญลักษณ์ที่ใช้การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

N แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

k แทน คะแนนเต็ม

\bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย

S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t - Distribution

$\sum D$ แทน ผลรวมของความแตกต่างรายคู่ระหว่างคะแนนจากการทดสอบก่อนและหลังการใช้เอกสารประกอบการเรียน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓

$\sum D^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของความแตกต่างรายคู่ระหว่างคะแนนจากการทดสอบก่อนและหลังการใช้เอกสารประกอบการเรียน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓

E_1 แทน คะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ (คะแนนใบงาน)

E_2 แทน คะแนนประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน)

R แทน อันดับของค่าเฉลี่ย

๒. ลำดับชั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

๒.๑ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียน และค่าดัชนีประสิทธิผล รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของนักศึกษาระดับชั้นปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

๒.๒ การศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้เอกสารประกอบการเรียนรายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของ นักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

๓. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ได้ทำการวิเคราะห์และเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

๓.๑ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนรายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของ นักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา จำนวน ๔ คน นำคะแนนมาวิเคราะห์ผล โดยใช้สถิติ คือ t - test for Dependent Samples ปรากฏผล ดังนี้

ตารางที่ ๑ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t - test ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลัง รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของนักศึกษาระดับชั้นปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

การทดสอบ	N	k	\bar{X}	S	t
ก่อนเรียน	๔	๑๐	๓.๕๐	๐.๕๘	
หลังเรียน	๔	๑๐	๘.๐๐	๐.๘๒	๑๕.๕๙*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ [$t_{(๐.๐๕, ๖)} = ๒.๓๕$]

จากตารางที่ ๒ ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน เท่ากับ ๓.๕๐ และค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เท่ากับ ๘.๐๐ จะเห็นได้ว่าคุณค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงว่าผู้เรียนมีพัฒนาการในการเรียนสูงขึ้นหลังจากเรียนด้วยเอกสารประกอบการเรียน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า เมื่อเปรียบเทียบโดยใช้ค่า t - test โดยค่า t = ๑๕.๕๙ แสดงว่าผู้เรียนที่เรียนด้วยเอกสารประกอบการเรียนรายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของนักศึกษาระดับชั้นปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

๓.๒ การศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้เอกสารประกอบการเรียน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา จำนวน ๔ คน โดยนำผลการประเมินที่ได้ นำมาวิเคราะห์ผล ดังนี้

ตารางที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้ออกสารประกอบการเรียน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ด้านการจัดวางรูปแบบ

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	R	ระดับความพึงพอใจ
๑. การจัดวางภาพประกอบ	๔.๗๕	.๕๐	๑	มากที่สุด
๒. การจัดวางตัวอักษร	๔.๐๐	.๘๒	๔	มาก
๓. การใช้สีสันทันประกอบ	๔.๒๕	.๕๐	๓	มาก
๔. การดึงดูดความสนใจ	๔.๕๐	.๕๘	๒	มากที่สุด
รวม	๔.๓๘	.๖๐		มาก

จากตารางที่ ๒ ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจต่อเอกสารประกอบการเรียน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของนักศึกษาระดับชั้นปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ด้านการจัดวางรูปแบบ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๓๘$) เมื่อจำแนกรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจที่มีอันดับสูงสุด คือ การจัดวางภาพประกอบ ($\bar{X} = ๔.๗๕$) รองลงมา คือ การดึงดูดความสนใจ ($\bar{X} = ๔.๕๐$) และอันดับสาม คือ การใช้สีสันทันประกอบ ($\bar{X} = ๔.๒๕$) ส่วนค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจที่มีอันดับต่ำสุด คือ ($\bar{X} = ๔.๐๐$) คือ การจัดวางตัวอักษร

ตารางที่ ๓ ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้ออกสารประกอบการเรียน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ด้านการใช้รูปภาพประกอบ

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	R	ระดับความพึงพอใจ
๑. ความสอดคล้องกับเนื้อหา	๔.๕๐	.๕๘	๒	มากที่สุด
๒. รูปภาพประกอบคำบรรยายช่วยให้เรียนรู้ได้ง่าย	๔.๗๕	.๕๐	๑	มากที่สุด
๓. ความน่าสนใจ	๓.๒๕	.๙๖	๓	มาก
รวม	๔.๕๕	.๖๘		มากที่สุด

จากตารางที่ ๓ ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจต่อเอกสารประกอบการเรียน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของนักศึกษาระดับชั้นปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ด้านการใช้รูปภาพประกอบ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๕๕$) เมื่อจำแนกรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจที่มีอันดับสูงสุด คือ รูปภาพประกอบคำบรรยายช่วยให้เรียนรู้ได้ง่าย ($\bar{X} = ๔.๗๕$) รองลงมา คือ

ความสอดคล้องกับเนื้อหา ($\bar{X} = 4.50$) ส่วนค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจที่มีอันดับต่ำสุด คือ ความน่าสนใจ ($\bar{X} = 3.25$)

ตารางที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้ออกสารประกอบการเรียน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ด้านการใช้ตัวอักษร

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	R	ระดับความพึงพอใจ
๑. ความเหมาะสมของสีตัวอักษร	4.75	.50	๑	มากที่สุด
๒. ความเหมาะสมของแบบตัวอักษร	4.25	.50	๓	มาก
๓. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	4.50	.5๘	๒	มากที่สุด
รวม	4.50	.5๓		มากที่สุด

จากตารางที่ ๕ ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจต่อเอกสารประกอบการเรียน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ด้านการใช้ตัวอักษร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$) เมื่อจำแนกรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจที่มีอันดับสูงสุด คือ ความเหมาะสมของสีตัวอักษร ($\bar{X} = 4.75$) รองลงมา คือ ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร ($\bar{X} = 4.50$) ส่วนค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจที่มีอันดับต่ำสุด คือ ความเหมาะสมแบบของตัวอักษร ($\bar{X} = 4.25$)

ตารางที่ ๕ ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้ออกสารประกอบการเรียน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ด้านเนื้อหา

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	R	ระดับความพึงพอใจ
๑. มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	4.75	.50	๑	มากที่สุด
๒. เนื้อหามีความถูกต้องชัดเจน	4.50	.5๘	๒	มากที่สุด
๓. เนื้อหาเรียงลำดับได้เหมาะสมสัมพันธ์กัน	4.25	.50	๓	มาก
รวม	4.5๒	.5๓		มากที่สุด

จากตารางที่ ๖ ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจต่อเอกสารประกอบการเรียน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ด้านเนื้อหา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$) เมื่อจำแนกรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยระดับความ

พึงพอใจที่มีอันดับสูงสุด คือ มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.75$) รองลงมา เนื้อหาที่มีความถูกต้องชัดเจน คือ ($\bar{X} = 4.50$) ส่วนค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจที่มีอันดับต่ำสุด คือ เนื้อหาเรียงลำดับได้เหมาะสมสัมพันธ์กัน ($\bar{X} = 4.25$)

ตารางที่ ๖ ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้ออกสารประกอบการเรียน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลาทุกด้าน

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	R	ระดับความพึงพอใจ
ด้านการจัดวางรูปแบบ	4.38	.60	4	มาก
ด้านการใช้รูปภาพประกอบ	4.55	.68	1	มากที่สุด
ด้านการใช้ตัวอักษร	4.50	.64	3	มากที่สุด
ด้านเนื้อหา	4.52	.63	2	มากที่สุด
รวม	4.47	.58		มาก

จากตารางที่ ๗ ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจต่อเอกสารประกอบการเรียน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลาทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$) เมื่อจำแนกรายด้านพบว่าค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจที่มีอันดับสูงสุด คือ ด้านการใช้รูปภาพประกอบ ($\bar{X} = 4.55$) รองลงมา คือ ด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 4.52$) และอันดับสาม คือ ด้านการใช้ตัวอักษร ($\bar{X} = 4.50$) ส่วนค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจที่มีอันดับต่ำสุด คือ ด้านการจัดวางรูปแบบ ($\bar{X} = 4.38$)

บทที่ ๕

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

รายงานการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของ นักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ผู้ศึกษาค้นคว้าสรุปผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

๑. ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า
๒. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
๓. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
๔. สรุปผลการศึกษาค้นคว้า
๕. อภิปรายผล
๖. ข้อเสนอแนะ

โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

๑.๑ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา โดยใช้เอกสารประกอบการเรียน

๑.๒ เพื่อหาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของนักศึกษาระดับชั้นปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลาให้ได้เกณฑ์ ๘๐/๘๐

๑.๓ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้เอกสารประกอบการเรียน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

๒. ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

๒.๑ ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

๒.๒ กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับชั้นปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลาได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน ๑ ห้องเรียน มีผู้เรียนจำนวน ๑๙ คน

๓. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ประกอบด้วย

๓.๑ แผนการเรียนรู้รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ – ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

๓.๒ เอกสารประกอบการเรียน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ – ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

๓.๓.๑ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ – ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา โดยจำแนกเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน จำนวน ๒๐ ข้อ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน จำนวน ๒๐ ข้อ แต่ละข้อมีจำนวน ๔ ตัวเลือก โดยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นชุดเดียวกัน ใช้เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน

๓.๓.๒ แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน ที่มีต่อการใช้ออกสารประกอบการเรียน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ – ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ๕ ระดับ

๔. สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

๔.๑ การหาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียน ตามเกณฑ์ ๘๐/๘๐ และค่าดัชนี รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ – ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ผู้ศึกษาค้นคว้าได้นำเอกสารประกอบการเรียนไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน ๔ คน ในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๓ หลังจากผู้เรียนใช้ออกสารประกอบการเรียนแล้วได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลคะแนนจากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน หลังเรียน และคะแนนจาก ใบงาน ในแต่ละหน่วยการเรียน แล้วนำมาวิเคราะห์ผล พบว่า

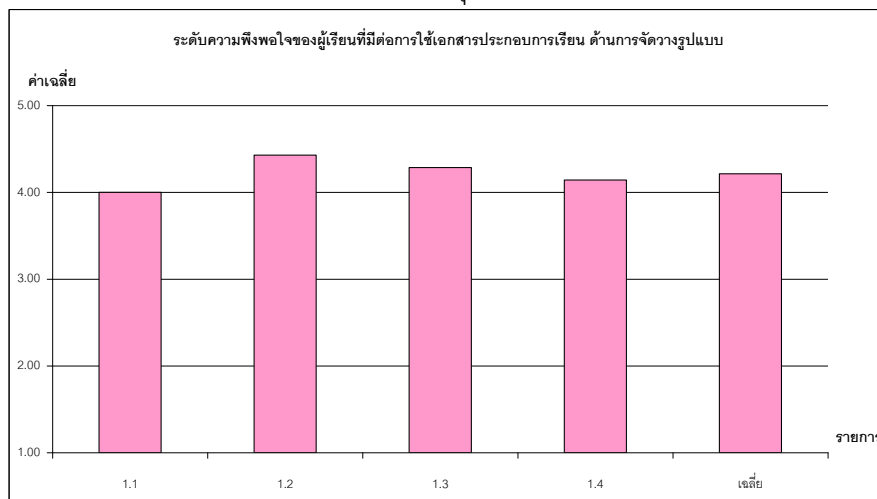
เอกสารประกอบการเรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการในการเรียนรู้ ร้อยละ ๘๐.๐๐ และมีประสิทธิภาพทางการเรียนรู้หรือประสิทธิภาพของบทเรียนในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน ร้อยละ ๘๑.๖๗ แสดงว่าเอกสารประกอบการเรียน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ – ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ๘๐.๐๐/๘๑.๖๗ และค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ ๐.๖๕๖๓ แสดงว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖๕.๖๓

๔.๒ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียน ระดับชั้น
 ชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลาจำนวน ๔ คน
 ด้วยเอกสารประกอบการรายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การ
 ใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า นำคะแนนมาวิเคราะห์ผล โดยใช้สถิติ คือ t - test for Dependent
 Samples พบว่า

ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน เท่ากับ ๓.๕๐ และค่าเฉลี่ย
 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เท่ากับ ๔.๐๐ จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์
 ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงว่าผู้เรียนมีพัฒนาการในการเรียนสูงขึ้นหลังจากเรียน
 ด้วยเอกสารประกอบการเรียน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓
 เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า เมื่อเปรียบเทียบโดยใช้ค่า t - test โดยค่า $t = ๑๕.๕๙$ แสดงว่า
 ผู้เรียนที่เรียนด้วยเอกสารประกอบการราย วิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ -
 ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

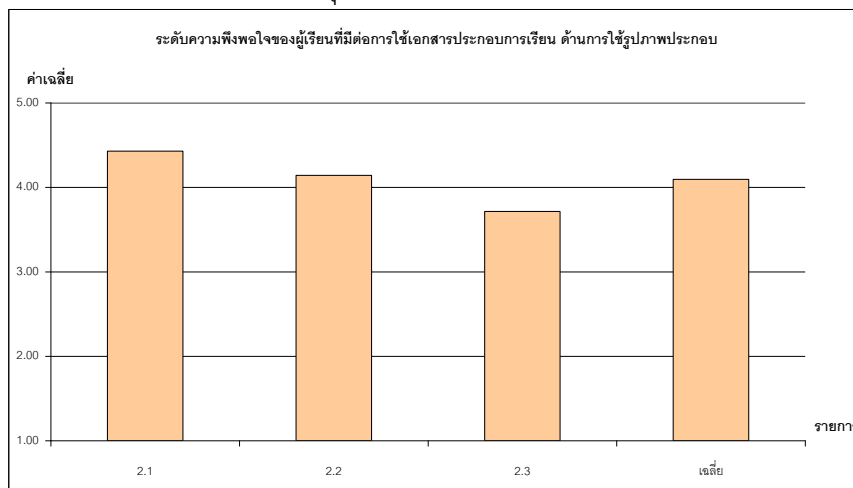
๔.๓ การศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้เอกสารประกอบการเรียน
 รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบ
 เสื้อผ้า ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัย
 อาชีวศึกษายะลา จำนวน ๑๙ คน โดยนำผลการประเมินที่ได้ นำมาวิเคราะห์ผล พบว่า

ด้านการจัดวางรูปแบบ ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจต่อเอกสารประกอบการ
 รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบ
 เสื้อผ้า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจที่มีอันดับสูงสุด
 คือ การจัดวางภาพประกอบ รองลงมา คือ การใช้สีส้นประกอบ และอันดับสาม คือ การดึงดูดความ
 สนใจ ส่วนค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจที่มีอันดับต่ำสุด คือ การจัดวางตัวอักษร ดังภาพประกอบ ๑

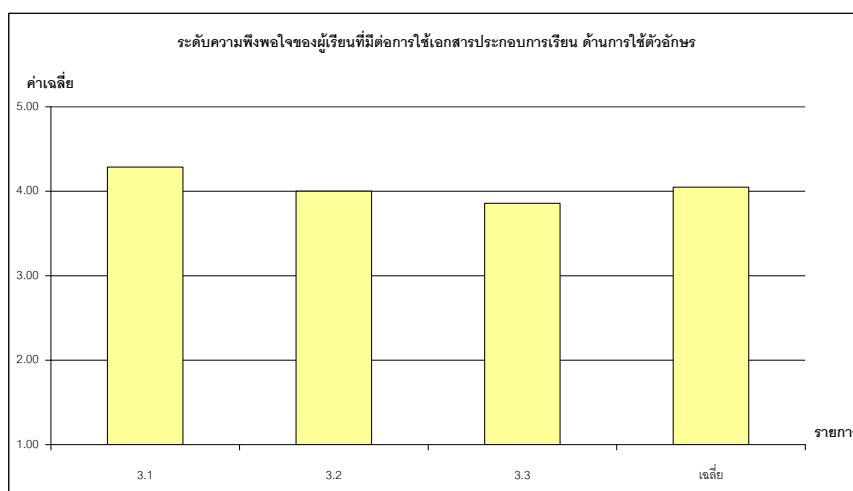
ภาพประกอบ ๑ แสดงระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้เอกสารประกอบการเรียน
 ด้านการจัดวางรูปแบบ

ด้านการใช้รูปภาพประกอบ ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจต่อเอกสารประกอบการเรียน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจที่มีอันดับสูงสุด คือ รูปภาพประกอบคำบรรยายช่วยให้เรียนรู้ได้ง่าย รองลงมาคือ ความสอดคล้องกับเนื้อหา ส่วนค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจที่มีอันดับต่ำสุด คือ ความน่าสนใจดังภาพประกอบ ๒

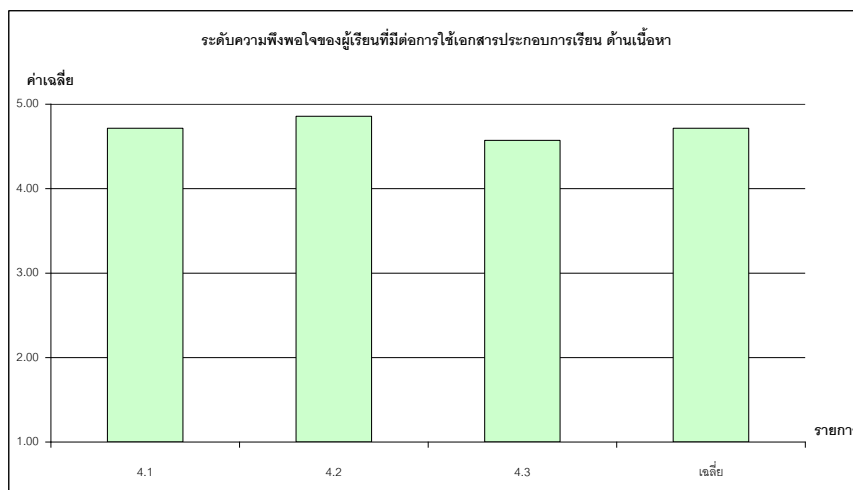
ภาพประกอบ ๒ แสดงระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้ออกสารประกอบการเรียน ด้านการใช้รูปภาพประกอบ

ด้านการใช้ตัวอักษร ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจต่อเอกสารประกอบการเรียน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจที่มีอันดับสูงสุด คือ ความเหมาะสมของสีตัวอักษร รองลงมา คือ ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร ส่วนค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจที่มีอันดับต่ำสุด คือ ความเหมาะสมของแบบตัวอักษร ดังภาพประกอบ ๓

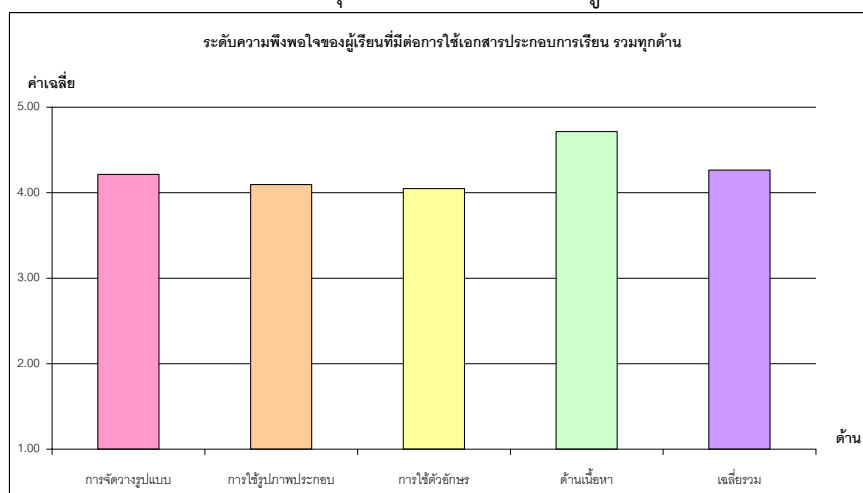
ภาพประกอบ ๓ แสดงระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้ออกสารประกอบการเรียน ด้านการใช้ตัวอักษร

ด้านเนื้อหา ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจต่อเอกสารประกอบการเรียน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจที่มีอันดับสูงสุด คือ เนื้อหาที่มีความถูกต้องชัดเจน รองลงมา คือ มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ส่วนค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจที่มีอันดับต่ำสุด คือ เนื้อหาเรียงลำดับได้เหมาะสมสัมพันธ์กัน ดังภาพประกอบ ๔

ภาพประกอบ ๔ แสดงระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้อเอกสารประกอบการเรียน ด้านเนื้อหา

โดยรวมทุกด้าน ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจต่อเอกสารประกอบการเรียน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ในระดับมาก เมื่อจำแนกรายด้านพบว่าค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจที่มีอันดับสูงสุด คือ ด้านการใช้รูปภาพประกอบ รองลงมา คือ ด้านเนื้อหา และอันดับสาม คือ ด้านการใช้ตัวอักษร ส่วนค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจที่มีอันดับต่ำสุด คือ ด้านการจัดวางรูปแบบ ดังภาพประกอบ ๕

ภาพประกอบ ๕ แสดงระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้อเอกสารประกอบการเรียน รวมทุกด้าน

๕. อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

๕.๑ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑/๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่น และเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ที่เรียนรายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า โดยใช้เอกสารประกอบการเรียน หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน ที่เป็นเช่นนี้เพราะเอกสารประกอบการเรียนที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น ได้ออกแบบ ตามขั้นตอนทางวิชาการ เนื้อหาตรงตามหลักสูตร มีกิจกรรมที่เป็นใบงานให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติเป็น การเสริมการเรียนรู้ให้ผู้เรียน ส่งผลให้เกิดความรู้เพิ่มพูนมากยิ่งขึ้น

๕.๒ ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้เอกสารประกอบการเรียน พบว่า ผู้เรียนมีระดับ ความพึงพอใจต่อการใช้เอกสารประกอบการเรียน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกรายด้านพบว่าค่าเฉลี่ย ระดับความพึงพอใจที่มีอันดับสูงสุด คือ ด้านเนื้อหา รองลงมา คือ ด้านการจัดวางรูปแบบ และอันดับ สาม คือ ด้านการใช้รูปภาพประกอบ ส่วนค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจที่มีอันดับต่ำสุด คือ ด้านการใช้ ตัวอักษร

ที่เป็นเช่นนี้เพราะเอกสารประกอบการเรียน รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓ เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นโดยเรียบเรียง เนื้อหาได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ จัดวางเนื้อหาอย่างสัมพันธ์กันในแต่ละหัวข้อ และมีความถูกต้องชัดเจน ใช้รูปภาพประกอบคำบรรยายที่ทันสมัยสอดคล้องกับเนื้อหาที่มีความน่าสนใจ ช่วย ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย

๖. ข้อเสนอแนะ

๖.๑ ครูควรสร้างเอกสารประกอบการเรียนให้สมบูรณ์ครบทุกหน่วยการสอน และ ทำการศึกษาวิจัยการเรียนการสอนที่เหมาะสมในแต่ละหน่วยการเรียน

๖.๒ ครูควรนำข้อบกพร่องที่พบจากการสอน มาทำการปรับปรุงแก้ไข ให้เอกสาร ประกอบการเรียนมีความเหมาะสม และทันสมัยตลอดเวลา

๖.๓ สถานศึกษาโดยเฉพาะผู้บริหาร หรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรให้การสนับสนุน ส่งเสริมในการ จัดการเรียนการสอนเฉพาะด้าน เช่น ให้มีการจัดทำเอกสารประกอบการเรียนที่สอดคล้องกับกลุ่ม ผู้เรียน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นต้น

บรรณานุกรม

เอกสารประกอบการสอน หนังสือการออกแบบเสื้อ ๑

เจียมจิต เผือกศรี คศบ.,ศศ.ม.(คหกรรมศาสตรศึกษา)

เอกสารประกอบการสอน Fashion Design การวาดภาพแฟชั่นและการออกแบบเสื้อผ้า
กীরติญา สอนเนย

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน
รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓
เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า

แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน
วิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓
เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบ

ตอนที่ ๑ ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว กากบาทลงในกระดาษคำตอบ

<p>๑. กระดาษแบบใดใช้ในการฝึกสเก็ตแบบเสื้อผ้าได้
เหมาะสมที่สุด</p> <p>ก. A ๔
ข. ๘๐ ปอนด์
ค. ๑๐๐ ปอนด์
ง. กระดาษสร้างแบบ</p> <p>๒. ดินสอที่ใช้ในการสเก็ตภาพคือข้อใด</p> <p>ก. HB
ข. ๒B
ค. ๖B
ง. EE</p> <p>๓. ข้อใดไม่ใช่องค์ประกอบของทัศนธาตุ</p> <p>ก. เส้นและสี
ข. จุดเด่นและความสมดุล
ค. รูปทรงและรูปร่าง
ง. น้ำหนักแสงเงาและลักษณะพื้นผิว</p> <p>๔. สีขั้นที่ ๑ หรือแม่สี ได้แก่สีอะไรบ้าง</p> <p>ก. สีแดง สีส้ม สีม่วง
ข. สีเหลือง สีน้ำเงิน สีม่วง
ค. สีน้ำเงิน สีเขียว สีแดง
ง. สีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน</p> | <p>๕. สีม่วงเกิดจากสีใดผสมกัน</p> <p>ก. แดง+เหลือง
ข. เขียว+เหลือง
ค. แดง+น้ำเงิน
ง. เหลือง+น้ำเงิน</p> <p>๖. สีเขียวเกิดจากสีใดผสมกัน</p> <p>ก. ม่วง+น้ำเงิน
ข. เหลือง+แดง
ค. น้ำเงิน+เหลือง
ง. ม่วง+เหลือง</p> <p>๗. ข้อใดไม่ใช่สีขั้นที่ ๓</p> <p>ก. เขียวเหลือง
ข. ส้มเขียว
ค. ม่วงน้ำเงิน
ง. ม่วงแดง</p> <p>๘. ข้อใดคือสีโทนเย็น</p> <p>ก. เขียวเหลือง
ข. ม่วงเหลือง
ค. ส้มเหลือง
ง. ม่วงแดง</p> |
|---|---|

๙. สีที่สามารถอยู่ได้ทั้งวรรณะร้อนและวรรณะเย็นคือสีในข้อใด

- ก. สีแดง สีเหลือง
- ข. สีม่วง สีส้ม
- ค. สีเหลือง สีม่วง
- ง. สีแดง สีส้ม

๑๐. วรรณะร้อน ให้ความรู้สึกอย่างไร

- ก. ความสงบ
- ข. ร้อนแรง อุดมคติ
- ค. สุขุม เยือกเย็น
- ง. ลึกลับ

๑๑. วรรณะของสีมีกี่วรรณะ

- ก. ๒ วรรณะ
- ข. ๓ วรรณะ
- ค. ๔ วรรณะ
- ง. ๕ วรรณะ

๑๒. วงจรสี มีกี่ชั้น

- ก. ๒ ชั้น
- ข. ๓ ชั้น
- ค. ๔ ชั้น
- ง. ๕ ชั้น

๑๓. ให้ความรู้สึก สว่าง อบอุ่น แจ่มแจ้ง ร่าเริง
ศรัทธา มั่งคั่ง

- ก. สีแดง
- ข. สีน้ำเงิน
- ค. สีเขียว
- ง. สีเหลือง

๑๔. สีในวงจรสีมีทั้งหมดกี่สี

- ก. ๑๒ สี
- ข. ๑๓ สี
- ค. ๑๔ สี
- ง. ๑๕ สี

๑๕. สีตรงข้ามหมายถึงข้อใด

- ก. สีที่อยู่ตรงข้ามของแห่งสีไม่มี ห้อโปสเตอร์
- ข. วงเวียนของสี
- ค. สีที่มีค่าความเข้มของสี
- ง. สีเหลืองกับสีเขียว

๑๖. เมื่อผสมสีคู่ตรงกันข้ามกันแล้ว จะได้สีใด

- ก. สีดำ
- ข. สีน้ำตาล
- ค. สีน้ำเงิน
- ง. สีเทา

๑๗. ข้อใดต่อไปนี้เป็นในวิธีการใช้สีคู่ตรงกันข้าม

- ก. ใช้คู่สีตรงกันข้ามปริมาณเท่า ๆ กัน
- ข. ผสมสีขาวลงไปเยอะ ๆ
- ค. ผสมสีดำลงไปเยอะ ๆ
- ง. มีพื้นที่ของสีหนึ่งมากกว่าอีกสีหนึ่งน้อย

๑๘. ลักษณะของสีเสื้อผ้าบ่งบอกสิ่งใด

- ก. ราคา
- ข. รสนิยม
- ค. ลักษณะแบบ
- ง. ความทันสมัย

๑๙. เมื่อนำสีแดงมาผสมกันกับสีเขียวจะเกิดสีอะไร

- ก. สีดำ
- ข. สีน้ำตาล
- ค. สีน้ำเงิน
- ง. สีเทา

๒๐. ลักษณะของเสื้อผ้าที่ใช้สีหนัก,สีหม่น

- ก. ชุดทำงาน
- ข. ชุดกลางคืน
- ค. ชุดใส่ไปทะเล
- ง. ชุดเป็นพิธีกร

ภาคผนวก ข

เอกสารประกอบการเรียน
รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓
เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า

เอกสารประกอบการเรียน
รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓
เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า

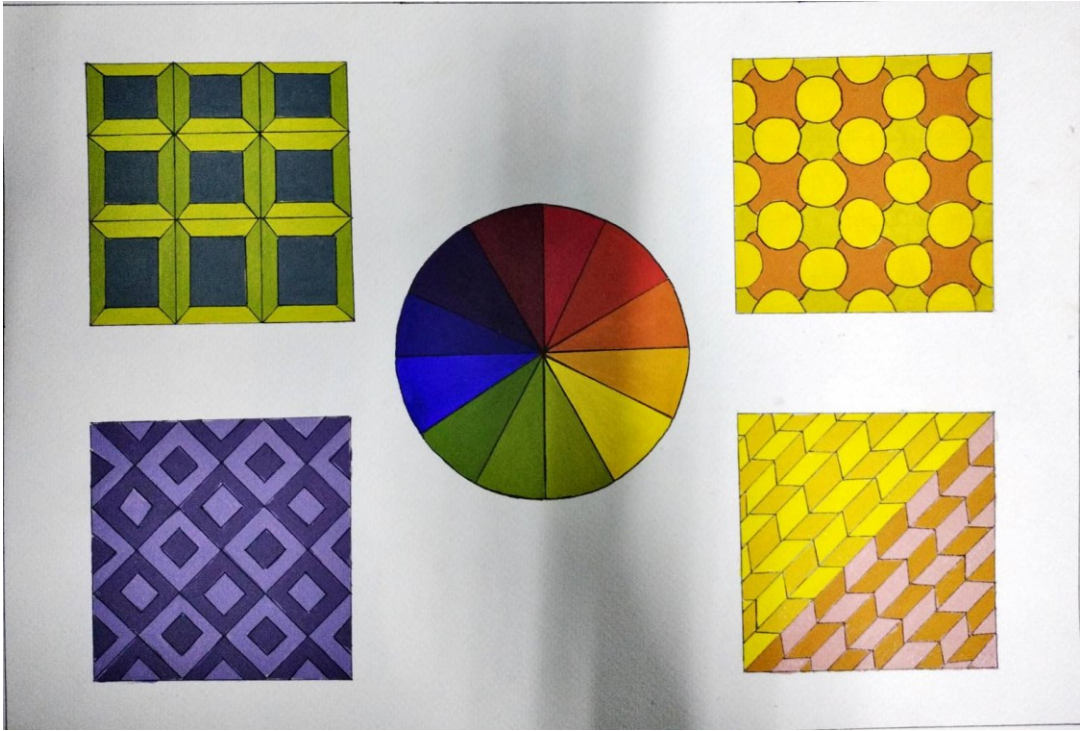

ภาคผนวก ค

ตารางแสดงผลความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓
เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า

ภาคผนวก ง

ภาพตัวอย่างชิ้นงานนักศึกษา
รายวิชา การออกแบบเสื้อผ้าเบื้องต้น รหัสวิชา ๓๐๔๐๐ - ๐๐๐๓
เรื่อง การใช้สีในงานออกแบบเสื้อผ้า

ประวัติผู้ทำวิจัย

ชื่อ-นามสกุล

นางสาวอลิษา สุวรรณกิจ

วัน-เดือน-ปี เกิด

๒ สิงหาคม ๒๕๓๕

สถานที่เกิด

อำเภอเมือง จังหวัดสตูล

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

บ้านเลขที่ ๒๖๐ หมู่ ๕ ตำบลน้ำผุด

อำเภอละงู จังหวัดสตูล ๙๑๑๑๐

สถานที่ทำงาน

วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

ตำแหน่ง

พนักงานราชการครู

อีเมลล์

aliskasupakito๒๓๕@gmail.com

เบอร์โทรศัพท์ (มือถือ)

๐๖๒-๓๒๔๙๖๒๘

ประวัติการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘

สาขาการออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา

